

Rapuntsel

Illustreerinud Aspasia Xydea

Tekstid: <https://www.paidika-paramythia.gr/>

Tõlge: Ruta Pels (Eesti People to People)
Illustratsioon – montaaž: Aspasia Xydea (Muinasjutumuuseum)

©AR4Youth, 2022

See sisu on litsentsitud [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) litsentsi alusel. See tähendab, et korduvkasutamine on lubatud eeldusel, et antakse asjakohane krediit ja näidatakse muudatusi.

AR4Youthist

Koolitus noortele liitreaalsuse teemal Autoring, mis tutvustab immateriaalseid kultuurivarasid kasutusjuhtudeks ([AR4Youth](#)) ion projekt, mida rahastab Euroopa Liidu Erasmus+ programm, mida koordineerib Sotsiaal- ja Haridusteaduste Uurimis- ja Innovatsioonikeskus ([RISC](#)) ning koostöös organisatsioonidega alates aastast. Holland ([ATERMON](#)), Küpros ([Fairy Tale Museum](#)), Leedu ([Active Youth](#)), Kreeka ([AKNOW](#)) ja Eesti ([Eesti People to People](#)).

AR4Youth keskendub noorte koolitamisele laiendatud reaalsuse (AR) projekti kavandamisel, kavandamisel ja rakendamisel raamatute, juhendite või käsiraamatute digiteerimiseks ja täiendamiseks. Lisaks tunnistades vajadust säilitada meie kultuuripärandit, mis on meie väärtuste, uskumuste ja püüdluste aluseks, ning järgides säästva arengu eesmärgi (SDG) 11.4 “tugevdada jõupingutusi maailma kultuuri- ja looduspärandi kaitsmiseks ja kaitsmiseks”, kasutab projekt juhtumiuuringutena Kreeka, Leedu ja Eesti muinasjutte, müüte ja legende, mis muudetakse digitaalselt AR-tekstideks ja säilitatakse projekti kultuurilises digitaalraamatukogus.

Eespool nimetatud ulatuse käsitlemiseks on projekti eesmärk saavutada järgmised eesmärgid:

- täiustada noorte digioskusi (st AR-tehnoloogiate kasutamist), pöörates erilist tähelepanu NEET-noortele (ei ole hariduses, töökohas või koolituses);
- anda noortele konkurentsivõimeline kvalifikatsioon kas tööturule sisenemiseks või oma ettevõtliku tuleviku kujundamiseks;
- Tõsta noorte teadlikkust partnerriikide kultuuripärandi aspektidest;
- teadvustada neile kultuuripärandi ja täpsemalt traditsiooniliste muinasjuttude, müütide ja legendide säilitamise tähtsust digiteerimise kaudu;
- Tõsta noorsootöö kvaliteeti ja innovaatilisust läbi süvendatud digikoolituse loomise.

Rohkem infot projekti ja selle tegevuste kohta leiab projekti kodulehelt <https://www.ar4youth.eu/>, ja Facebooki kontolt (@AR4Youth).

Rahastatud Euroopa Liidu poolt. Avaldatud seisukohad ja arvamused on ainult autori(te) omad ega pruugi kajastada Euroopa Liidu või Euroopa Hariduse ja Kultuuri Rakendusameti (EACEA) seisukohti ja arvamusi. Euroopa Liit ega EACEA nende eest ei vastuta.

K

unagi elasid üks mees ja naine, kes tahtsid väga last saada. Lõpuks jäi naine üle pika aja rasedaks.

Nende maja taga oli väike aken, kust avanes imeline aed, kuhu oli istutatud kõige ilusamad taimed, köögiviljad ja lilled. Maja ümber oli ehitatud kõrge müür ja keegi ei julgenud aeda siseneda, sest see kuulus nõiale.

Ühel päeval vaatas naine aknast välja nõiaaeda ja nägi mahlakaid ja rohelisi salititaimi. Kuna ta oli rase, siis tal oli tugev nälg ja ta tahtis neid proovida. Iga päevaga kasvas tema soov neid kauneid salatitaimi süüa, kuid ta oli meelega, sest teadis, et ei saa neid kunagi nõialt kätte.

Kui abikaasa teda sellises seisundis nägi, ehmus ta ja küsis põhjust.

- "Kui ma ei saa süüa mõnda meie maja taga olevat salatitaimet, siis ma suren," vastas naine.

Mees, kes armastas oma naist väga, mõtles endamisi:

"Nii ohtlik, kui see ka poleks, pean ma minema ja tooma talle mõne taime." Nii ronis ta ühel õhtul üle müüri, tõmbas välja mõned saltitaimed ja viis need oma naisele. Naine tegi neist kohe salatit ja sõi seda suure isuga. Talle meeldis see nii väga, et järgmisel päeval tahtis ta veel rohkem süüa!

Tema abikaasa nägi, et ta ei suuda muidu oma rasedat naist rahustada, mistõttu läks ta aeda tagasi. Ta ehmus, kui nägi enda ees nõida, kes hakkas karjuma, sest mees julges tema aeda siseneda ja talt taimi varastada. Mees vabandas ja rääkis naise isudest ja sellest, kui ohtlik on tema seisundis isu mitte rahuldada, mille peale nõid vastas:

"Ma luban sul võtta minu aiast nii palju salatit, kui tahad, aga vastutasuks võtan lapse, kui ta sünnib!"

Hirmust ja paanikast võttis mees nõia pakkumise vastu. Niisiis, kui saabus aeg ja tema naine sünnitas tütre, ilmus nõid ja võttis tüdruku, kellele ta pani nimeks Rapuntsel. Rapuntsel kasvas üles ja muutus maailma kõige ilusamaks lapseks. Kui ta sai kaheteistkümneaastaseks, lukustas nõid ta kõrgesse torni, millel polnud ei ust ega treppe. Ainult väga kõrgel torni tipus oli väike aken. Kui nõid tahtis torni ronida, seisis ta akna all ja hüüdis:

"Rapuntsel, Rapuntsel! Lase juuksed alla."
Rapuntslil olid hämmastavalt pikad juuksed, mis olid justkui kuldpatšid. Kui ta kuulis nõia sõnu, tõmbas ta punutised lahti, sidus need ümber aknanupu ja viskas seejärel kümne meetri kõrguselt alla. Nõid haaras juustest kinni ja ronis torni.

Ühel päeval läks prints läbi sama metsa, kus asus torn. Prints nägi Rapuntslit aknal ja kuulis teda nii armsa häälega laulmas, et armus temasse meeletult. Kuid ta oli pettunud, sest tornil polnud ust ja polnud ühtegi redelit, mis oleks võinud nii kõrgele ulatuda. Nii läks ta iga päev metsa ja vaatas teda, kuni ühel päeval nägi ta nõida tulemas ja ütlemas:

"Rapuntsel, Rapuntsel! Lase juuksed alla."
Prints sai kohe aru, mida ta torni ronimiseks tegema peab. Niisiis, ta õppis sõnad pähe ja järgmisel öhtul läks ta torni ja hüüdis:

"Rapuntsel, Rapuntsel! Lase juuksed alla."

Rapuntsel viskas juuksed alla ja prints ronis üles tema tupp. Alguses oli Rapuntsel väga ärritunud, sest ta polnud kunagi varem meest lähedalt näinud. Prints selgitas, et talle meeldis tema laul nii väga, et ta ei leia rahu, kui ta teda ei näe. Viimaks oli Rapuntsli hirm kadunud ja prints, kes oli väga armunud, palus tal endaga abielluda. Rapuntsel nägi, et ta on noor ja nägus, ning arvas, et armastab teda rohkem kui vana nõida.

"Ma tahan sinuga kaasa tulla ja abielluda, aga enne pean leidma võimaluse, kuidas tornist alla saada," ütles tüdruk, kes oli välja mõelnud. Ta palus tal iga kord, kui ta teda vaatama läheb, tuua siiditokk, et redelit punuda. Kui ta redeli lõpetab, saab ta tornist alla tulla ja prints si hobusega lahkuda. Ja nii oli prints nõus igal õhtul Rapuntslit külastama, sest päeval käis Rapuntslit vaatamas vana nõid.

Möödusid päevad, ilma et nõid oleks Rapuntsli plaanist midagi aru saanud. Kuni ühel päeval ütles tüdruk nõiale kogemata:

"Ütle mulle, miks on nii raske sind torni üles saada, kui prints ronib üles ühe hetkega?"

"Sa uskmatu laps!" vastas nõid raevunult, sest sai kohe aru, et Rapuntsel varjab tema eest midagi. "Mis see on, mida ma kuulen? Arvasin, et olen su maailmast ära löiganud, aga sa petsid mind," ütles ta.

Siis haaras vana nõid Rapuntsli ilusatest juustest, keerutas neid kaks-kolm korda vasaku käega, haaras parema käega käärdest ja löikas ära!

Seejärel saatis ta Rapuntsli sõgavale metsa, kus ta jäi ellu vaid suurte raskuste ja viletsusega.

Päeval, mil nõid Rapuntsli pagendas, sidus ta tüdrukult lõigatud juuksepeatsid uksepiida külge. Niisiis, kui prints tuli ja kutsus oma armastatud juukseid alla laskma, et torni minna, lasi kuri nõid katkistel punutistel maha kukkuda. Prints ronis kiiresti üles, kuid leidis oma kallima asemel nõia, kes vaatas talle kurja pilguga otsa ja ütles irooniliselt:

"Sa tulid oma armastatud vaatama, kuid kaunist lindu pole enam pesas, ta võttis kass, kes võtab ka sinu silmad. Sinu jaoks on Rapunsel igaveseks kadunud, teda ei saa sa enam kunagi näha."

Prints kaotas kuuldu peale mõistuse ja hüppas tornist alla. Õnneks ta siiski elu ei kaotanud, sest kukkus põõsasse. Aga põõsa okkad vigastasid ta silmi ja ta muutus pimedaks!

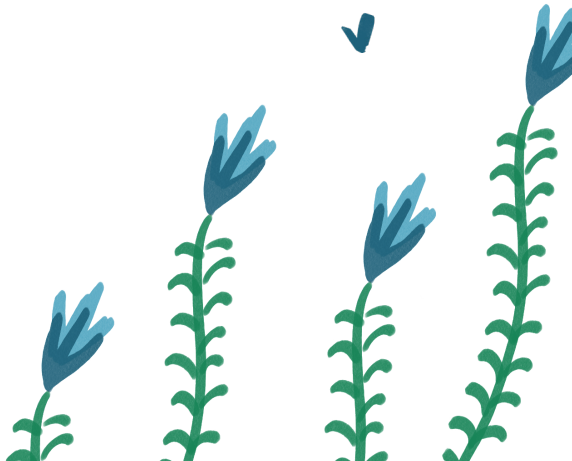

Ja nii ta eksles pimedana sihitult metsas ega söönud midagi peale marjade ja juurikate ning nuttis oma armastatu kaotuse pärast. Pärast aastaid kestnud ekslemist jõudis ta lõpuks metsa sügavusse, kus elas vaesuses Rapuntsel, kes oli vahepeal sünnitanud nende kaksikud, tüdruku ja poisi.

Pime prints kuulis häält, mis tundus talle väga tuttav, ja hääle poole liikudes tundis Rapuntsel ta ära ja jooksis teda pisarates kallistama.

Siis langesid tema silmadesse kaks Rapuntsli pisarat ning ta hakkas nägema nii nagu enne. Prints võttis Rapuntsli ja lastel käest kinni ning nad suundusid tagasi tema kuningriiki, kus neid võeti vastu suure rõõmuga.

Ja nii nad elasid aastaid õnnelikult elu lõpuni.

Kaasrahastanud
Euroopa Liit